

NOMOS 3169/2003

Τίτλος: Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς, εκπαίδευση τους σε αυτά και άλλες διατάξεις.

Άρθρο 1 Έννοια ορών

Στον παρόντα νόμο οι ακόλουθοι όροι έχουν την εξής σημασία: α. Αστυνομικοί είναι το αστυνομικό προσωπικό, οι ειδικοί φρουροί και οι συνοριακοί φύλακες. β. Οπλισμός είναι τα όπλα και πυρομαχικά που επιτρέπεται να φέρει ο αστυνομικός και διακρίνεται σε στατικό, υπηρεσιακό ατομικό και ιδιωτικό ατομικό. Στατικός είναι ο οπλισμός που παρέχεται στον αστυνομικό από την υπηρεσία για την εκτέλεση συγκεκριμένης αποστολής, μετά το περάς της οποίας επιστρέφεται και φυλάσσεται σε αυτήν. Υπηρεσιακός ατομικός οπλισμός είναι ο οπλισμός που χρεώνεται από την υπηρεσία στον αστυνομικό για να ευρίσκεται στην κατοχή του. Ιδιωτικός ατομικός οπλισμός είναι ο οπλισμός που ανήκει στον αστυνομικό κατά κυριότητα. γ. Οπλοφορία είναι η συναποκόμιση οπλισμού που βρίσκεται στη διάθεση του αστυνομικού για άμεση χρήση. δ. Χρήση πυροβόλου όπλου είναι η κατά τον προορισμό του ενεργοποίηση του όπλου και η εκτόξευση βλήματος (πυροβολισμός). Ο πυροβολισμός, ανάλογα με το στόχο της βολής, κλιμακώνεται σε: (1) εκφοβιστικό, όταν δεν στοχεύεται η πλήξη οποιουδήποτε στόχου, (2) κατά πραγμάτων, όταν στοχεύεται η πλήξη πραγμάτων, (3) ακινητοποίησης, όταν στοχεύεται η πλήξη μη ζωτικών σημείων του σώματος ανθρώπου και ιδίως των κάτω άκρων αυτού και (4) εξουδετέρωσης, όταν στοχεύεται η πλήξη ανθρώπου και πιθανολογείται ακόμη και ο θάνατος του. ε. Ένοπλη επίθεση υπάρχει όταν ο επιτιθέμενος χρησιμοποιεί όπλο του άρθρου 1 του ν. 2168/1993 εναντίον προσώπου ή απειλεί άλλον με άμεση χρήση του. Ως ένοπλη επίθεση θεωρείται και η απειλή με πειστική απομίμηση όπλου ή με ανενεργό όπλο.

Άρθρο 2 Προϋποθέσεις οπλοκατοχής και οπλοφορίας

1. Ο αστυνομικός επιτρέπεται να κατέχει και να φέρει τον οπλισμό, για τον οποίο έχει εκπαιδευθεί, εφόσον κρίνεται σωματικά και ψυχικά κατάλληλος. Ο αστυνομικός φέρει τον στατικό οπλισμό, συμφωνά με τις διατάξεις του π.δ. 141/1991 (ΦΕΚ58Α'). Ο αστυνομικός φέρει πάντοτε υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του, επιτρέπεται δε να φέρει αυτόν και εκτός υπηρεσίας. Κατ' εξαίρεση ο αστυνομικός δεν φέρει οπλισμό στις περιπτώσεις του άρθρου 9 του ν. 2168/1993, όταν απαγορεύεται από την εκλογική νομοθεσία και κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του κατόπιν σχετικής διαταγής. Η διαταγή αυτή δίδεται, αν κρίνεται ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η οπλοφορία δεν είναι αναγκαία ή είναι επικίνδυνη για την επιτυχία της αποστολής ή για την ασφάλεια του ίδιου ή των πολιτών ή για τη φύλαξη του οπλισμού.

2. Ο αστυνομικός, όταν βρίσκεται εκτός υπηρεσίας ή δεν επιτρέπεται να οπλοφορεί κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του, μπορεί να παραδίδει τον ατομικό του οπλισμό προς φύλαξη στην Υπηρεσία του. 3. Ο αστυνομικός απαγορεύεται να οπλοφορεί στις περιπτώσεις που τελεί σε κατάσταση μακράς αναρρωτικής αδειάς ή υπηρεσίας γραφείου ή μόνιμης διαθεσιμότητας ή διαθεσιμότητας για λόγους πειθαρχίας ή αργίας με πρόσκαιρη παύση ή αργίας με απόλυση ή έχει χαρακτηριστεί ως μη κατάλληλος να οπλοφορεί. 4. Ο αστυνομικός υποχρεούται να παραδίδει τον ατομικό του οπλισμό στην

Υπηρεσία του: α. Όταν τίθεται σε κατάσταση, κατά τη διάρκεια της οποίας απαγορεύεται να οπλοφορεί, εκτός αν, για ειδικούς λόγους που αφορούν την ασφάλεια του, ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας του επιτρέπει να οπλοφορεί. β. Όταν παραπέμπεται να δικαστεί για οποιοδήποτε έγκλημα του νόμου αυτού ή του ν. 2168/1993 ή καταδικασθεί, έστω και με οριστική απόφαση, σε οποιαδήποτε ποινή για παράβαση των προαναφερόμενων νόμων. Στην τελευταία περίπτωση ο αστυνομικός δεν επιτρέπεται να οπλοφορεί για δύο (2) χρόνια από την παράδοση του οπλισμού. Αν πριν τη συμπλήρωση της διετίας ο αστυνομικός απαλλαγεί ή αθωωθεί με τελεσίδικη απόφαση, ο οπλισμός επιστρέφεται σε αυτόν. γ. Όταν διατάσσεται σχετικά από τον διοικητή του ή τους ιεραρχικά προϊσταμένους αυτού, επειδή υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις κακής χρήσης ή πλημμελούς φύλαξης του όπλου, ιδίως για λόγους υγείας ή παραβίασης των κανόνων και μέτρων ασφαλείας. Αν οι ενδείξεις κακής χρήσης του όπλου οφείλονται σε λόγους ψυχικής υγείας, απαιτείται σύμφωνη γνώμη του ψυχολόγου της Υπηρεσίας, εφόσον αυτός υπάρχει. Κατά της ανωτέρω διαταγής ο αστυνομικός μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του ιεραρχικώς προϊσταμένου αυτού που την εξέδωσε εντός προθεσμίας δέκα ημερών. Η προθεσμία και η άσκηση της προσφυγής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της διαταγής. Η διαταγή αυτή παύει να ισχύει μετά την παρέλευση τριών μηνών από την έκδοσή της. Ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας μπορεί να την παρατείνει για ένα ακόμη τρίμηνο. Ο Αρχηγός, σε περίπτωση που οι ενδείξεις κακής χρήσης του όπλου οφείλονται σε λόγους ψυχικής υγείας του αστυνομικού, παραπέμπει αυτόν στην Επιτροπή του άρθρου 4. δ. Όταν δεν πιστοποιείται η ικανότητα του στο χειρισμό των όπλων κατά τη συντηρητική εκπαίδευση. "ε. Όταν χαρακτηρίζεται ως μη κατάλληλος να οπλοφορεί σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 4." 5. Ο αστυνομικός, που εμπίπτει στις διατάξεις των εδαφίων δ' και ε' της προηγούμενης παραγράφου, δεν λαμβάνει το επίδομα ειδικής απασχόλησης Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας του εδαφίου β' της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 2448/1996 (ΦΕΚ 279 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά, και δεν επιτρέπεται να εισαχθεί στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας. Αν πρόκειται για αξιωματικό, εφαρμόζονται ως προς την εξέλιξη και την τοποθέτηση του οι διατάξεις που ισχύουν για τους αξιωματικούς της κατάστασης υπηρεσίας γραφείου. 6. Ο αστυνομικός, που σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού κατέχει υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό, επιτρέπεται να κατέχει και να φέρει και ιδιωτικό ατομικό οπλισμό, για τον οποίο χορηγείται από την Υπηρεσία άδεια αγοράς και άδεια κατοχής και οπλοφορίας. 7. Ο αστυνομικός επιτρέπεται να φέρει τον ιδιωτικό ατομικό οπλισμό με τις ίδιες προϋποθέσεις που φέρει και τον υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό. Ο ιδιωτικός ατομικός οπλισμός που φέρει ο αστυνομικός κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του θεωρείται ως υπηρεσιακός. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για τον ιδιωτικό ατομικό οπλισμό. Σε περίπτωση υποχρεωτικής παράδοσης αυτού, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των εδαφίων ε' και στ' της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου ή λόγω θέσεως του αστυνομικού σε κατάσταση υπηρεσίας γραφείου ή μόνιμης διαθεσιμότητας, ανακαλείται η άδεια κατοχής και οπλοφορίας και εφαρμόζονται περαιτέρω οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 10 του ν. 2168/1993. Στις λοιπές περιπτώσεις υποχρεωτικής παράδοσης, ο οπλισμός φυλάσσεται στην Υπηρεσία μέχρι να αρθούν οι λόγοι παράδοσης του. 8. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την προμήθεια, την κατανομή και το είδος του οπλισμού που χρεώνεται στις Υπηρεσίες και το προσωπικό ανάλογα με την υπηρεσιακή του θέση, τον τρόπο

ανάρτησης και μεταφοράς αυτού, την επιθεώρηση και εναποθήκευση του οπλισμού, την ανάλωση των πυρομαχικών, τη φύλαξη και συντήρηση του οπλισμού, τα μέτρα ασφαλείας και τα μέτρα για την πρόληψη ατυχημάτων, τις υποχρεώσεις του προσωπικού και των Υπηρεσιών για τον οπλισμό, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 3 Χρήση πυροβόλου όπλου και αρχές που τη διέπουν

1. Ο αστυνομικός επιτρέπεται κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του να προτάσσει το πυροβόλο όπλο, εφόσον συντρέχει κίνδυνος ένοπλης επίθεσης σε βάρος αυτού ή τρίτου.
2. Ο αστυνομικός επιτρέπεται να κάνει χρήση πυροβόλου όπλου, εφόσον αυτό απαιτείται για την εκπλήρωση του καθήκοντος του και συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις: α. Έχουν εξαντληθεί όλα τα ηπιότερα του πυροβολισμού μέσα, εκτός αν αυτά δεν είναι διαθέσιμα ή πρόσφορα στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ηπιότερα μέσα είναι ιδίως παραινέσεις, προτροπές, χρήση εμποδίων, σωματικής βίας, αστυνομικής ράβδου, επιτρεπτών χημικών ουσιών ή άλλων ειδικών μέσων, προειδοποίηση για χρήση πυροβόλου όπλου και απειλή με πυροβόλο όπλο. β. Έχει δηλώσει την ιδιότητα του και έχει απευθύνει σαφή και κατανοητή προειδοποίηση για την επικείμενη χρήση πυροβόλου όπλου, παρέχοντας επαρκή χρόνο ανταπόκρισης, εκτός αν αυτό είναι μάταιο υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ή επιτείνει τον κίνδυνο θανάτου ή σωματικής βλάβης. γ. Η χρήση πυροβόλου όπλου δεν συνιστά υπερβολικό μέτρο σε σχέση με το είδος της απειλούμενης βλάβης και την επικινδυνότητα της απειλής.
3. Όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλεται η ηπιότερη χρήση του πυροβόλου όπλου, εκτός αν αυτό είναι μάταιο υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ή επιτείνει τον κίνδυνο θανάτου ή σωματικής βλάβης. Ως ηπιότερη χρήση πυροβόλου όπλου νοείται η κατά το εδάφιο δ' του άρθρου 1 κλιμάκωση της χρήσης του με τη μικρότερη δυνατή και αναγκαία προσβολή.
4. Ο εκφοβιστικός πυροβολισμός ή ο πυροβολισμός κατά πραγμάτων επιτρέπεται, ιδίως σε περιπτώσεις κινδύνου από ζώο ή προειδοποίησης για πυροβολισμό εναντίον ανθρώπου, εφόσον έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να μην πληγεί άνθρωπος από αστοχία ή εξοστρακισμό του βλήματος. Πυροβολισμός κατά οχήματος, που ενέχει κίνδυνο τραυματισμού επιβαίνοντος προσώπου, επιτρέπεται μόνο υπό τις προϋποθέσεις της επόμενης παραγράφου.
5. Ο πυροβολισμός ακινητοποίησης επιτρέπεται, αν αυτό απαιτείται: α. Για την απόκρουση ένοπλης επίθεσης, εφόσον η επίθεση άρχισε ή επίκειται, ώστε κάθε καθυστέρηση αντίδρασης να καθιστά αναποτελεσματική την άμυνα. β. Για την αποτροπή επικείμενης τέλεσης ή εξακολούθησης κοινώς επικίνδυνου κακούργηματος ή κακούργηματος που τελείται με χρήση ή απειλή σωματικής βίας. γ. Για τη σύλληψη καταδικασθέντος ή υποδίκου ή καταδιωκόμενου που καταλαμβάνεται να τελεί επ' αυτοφώρω κακούργημα ή πλημμέλημα, εφόσον αντιδρά στη σύλληψη του και υπάρχει άμεσος κίνδυνος να κάνει χρήση όπλου. δ. Για την αποτροπή παράνομης εισόδου στη χώρα ή εξόδου από αυτή προσώπων που επιχειρούν παράνομη διακίνηση ανθρώπων ή πραγμάτων και φέρουν όπλα του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 21687/1993. ε. Για την προστασία εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας ή χώρων, στους οποίους φυλάσσονται αντικείμενα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία ή τη δημόσια τάξη ή πειστήρια εγκλήματος, εφόσον η φύλαξη τους έχει ανατεθεί ειδικά στον αστυνομικό και

επιχειρείται βίαιη είσοδος, προσβολή ή αφαίρεση των φυλασσομένων από ένοπλο. στ. Για την αποτροπή απόδρασης ή ελευθέρωσης κρατουμένου που επιχειρείται με ένοπλη επίθεση. ζ. Για την αποτροπή αφοπλισμού αστυνομικού κατά την υπηρεσία του.

6. Ο πυροβολισμός εξουδετέρωσης επιτρέπεται, αν αυτό απαιτείται: α. για την απόκρουση επίθεσης ενωμένης με επικείμενο κίνδυνο θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ανθρώπου, β. για τη διάσωση ομήρων, για τους οποίους απειλείται κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης. 7. Πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης απαγορεύεται: α. εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγεί τρίτος από αστοχία ή εξοστρακισμό του βλήματος, β. εναντίον ενόπλου πλήθους, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγούν άοπλοι, γ. εναντίον ανηλίκου, εκτός αν αποτελεί το μοναδικό μέσο για την αποτροπή επικείμενου κινδύνου θανάτου. Ως ανήλικος θεωρείται το πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του, δ. εναντίον προσώπου που τρέπεται σε φυγή, όταν καλείται να υποστεί νόμιμο έλεγχο. 8. Όταν οι αστυνομικοί ενεργούν ως ομάδα, για τη χρήση πυροβόλου όπλου, απαιτείται προσταγή του επικεφαλής αυτής, εκτός αν ο αστυνομικός δέχεται επίθεση, από την οποία απειλείται βαριά σωματική βλάβη ή θανάτωση του. 9. Αντισυνταγματική ή προδήλως παράνομη διαταγή ανωτέρου για χρήση πυροβόλου όπλου δεν αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του αστυνομικού. 10. Κάθε περίπτωση χρήσης όπλων από αστυνομικό αναφέρεται αμέσως στην αρμόδια αστυνομική Υπηρεσία και Δικαστική Αρχή.

Άρθρο 4 Έλεγχος καταλληλότητας

1. Οι Υγειονομικές Επιτροπές της Ελληνικής Αστυνομίας, όταν γνωματεύουν για τη σωματική ικανότητα των αστυνομικών, αποφαινόμενες ειδικώς και για την καταλληλότητα τους να φέρουν πυροβόλα όπλα. 2. Οι αστυνομικοί υποβάλλονται σε εξέταση για τον έλεγχο της καταλληλότητας τους να φέρουν πυροβόλο όπλο. Η εξέταση αυτή διενεργείται, μέσα σε ένα έτος μετά τη συμπλήρωση πενταετίας από την αποφοίτησή τους, από τις Σχολές Αστυφυλάκων και Αξιωματικών. Η εξέταση γίνεται από ειδική επιτροπή της Υγειονομικής Υπηρεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας. Η επιτροπή διερευνά, με ψυχοτεχνικές δοκιμασίες και συνέντευξη των εξεταζομένων, την εν γένει προσωπικότητα αυτών και κυρίως την αυτοκυριαρχία, τη συναισθηματική σταθερότητα, την κρίση και αντίληψη και την ικανότητα προσαρμογής στις μεταβαλλόμενες καταστάσεις και απαιτήσεις και αποφαινόμενες σε πρώτο και τελευταίο βαθμό για το αν η προσωπικότητα τους παρέχει τα εχέγγυα για ορθή χρήση του όπλου. Αν η επιτροπή διαγνώσει και ενδείξεις ψυχοπαθολογίας, παραπέμπει τον αστυνομικό στο Ψυχιατρικό Τμήμα του Κεντρικού Ιατρείου Αθηνών, σύμφωνα με τις διατάξεις για την Υγειονομική Υπηρεσία της Ελληνικής Αστυνομίας. 3. Οι αστυνομικοί, για τους οποίους οι υγειονομικές επιτροπές της παραγράφου 1 αποφαινόμενες, έστω και σε πρώτο βαθμό, ότι δεν είναι κατάλληλοι να φέρουν πυροβόλα όπλα ή η επιτροπή της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αποφαινόμενες ότι δεν παρέχουν τα εχέγγυα για ορθή χρήση πυροβόλου όπλου, χαρακτηρίζονται, με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, ως μη κατάλληλοι να οπλοφορούν και εκτελούν υπηρεσία, για την οποία δεν κρίνεται απαραίτητη η οπλοφορία. Οι αστυνομικοί που χαρακτηρίζονται ως μη κατάλληλοι να οπλοφορούν μπορούν, μετά την παρέλευση ενός έτους από την έκδοση της σχετικής πράξης, να ζητήσουν την επανεξέτασή τους από την επιτροπή. Την επανεξέταση μπορεί

να διατάσσει και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, μετά τη συμπλήρωση ενός έτους από την αρχική εξέταση ή κάθε επανεξέταση. 4. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται η σύνθεση της επιτροπής της παραγράφου 2, ο τρόπος και η διαδικασία της εξέτασης, ο τρόπος διασφάλισης του απορρήτου των αποτελεσμάτων της και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. 5. Οι αστυνομικοί, που δεν έχουν υποβληθεί σε ψυχοτεχνικές δοκιμασίες για την εισαγωγή τους στην Αστυνομία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2226/1994, υποβάλλονται στις δοκιμασίες αυτές μέσα σε πέντε έτη από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Για τους αστυνομικούς που αποτυγχάνουν στις εν λόγω δοκιμασίες, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται το όργανο, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία των εν λόγω δοκιμασιών, καθώς και ο τρόπος διασφάλισης του απορρήτου των αποτελεσμάτων τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 5 Εκπαίδευση στην Οπλοτεχνική - Σκοποβολή

1. Η εκπαίδευση του αστυνομικού στην Οπλοτεχνική -Σκοποβολή είναι θεωρητική και πρακτική και περιλαμβάνει τη λύση, αρμολόγηση και λειτουργία του κατεχόμενου και χρησιμοποιούμενου οπλισμού, την εξάσκηση στη σκοποβολή και τον τρόπο χειρισμού και χρήσης των όπλων, καθώς και τις προϋποθέσεις νόμιμης οπλοκατοχής, οπλοφορίας και χρήσης τους, διακρίνεται δε σε βασική και συντηρητική. Για την εξάσκηση στη χρήση των όπλων και στη σκοποβολή χρησιμοποιούνται και ειδικά μηχανήματα (προσομοιωτές). 2. Η βασική εκπαίδευση πραγματοποιείται στις Σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας, όπως καθορίζεται στους Οργανισμούς και στα αναλυτικά προγράμματα εκπαίδευσης αυτών. Η αποτυχία στο μάθημα της Οπλοτεχνικής -Σκοποβολής συνιστά λόγο αποβολής από τη Σχολή Αξιωματικών και τη Σχολή Αστυφυλάκων. Η ισχύς του τελευταίου εδαφίου αρχίζει από το ακαδημαϊκό έτος 2004-2005. 3. Η συντηρητική εκπαίδευση αποσκοπεί στη διατήρηση της ικανότητας του αστυνομικού στο χειρισμό και τη χρήση των όπλων και πραγματοποιείται μετά την αποφοίτηση του αστυνομικού από τη Σχολή και μέχρι την έξοδο του από την Αστυνομία, σε περιοδικά χρονικά διαστήματα, που δεν απέχουν μεταξύ τους περισσότερο του έτους. Σε κάθε περίπτωση ο αστυνομικός μπορεί να υποχρεωθεί στην παρακολούθηση ειδικού προγράμματος εκπαίδευσης στη χρήση όπλων και στη σκοποβολή. Κάθε εκπαίδευση και τα αποτελέσματα αυτής καταχωρίζονται στο ατομικό βιβλιάριο του αστυνομικού. 4. Με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, που δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται ο χρόνος, ο τρόπος και η Υπηρεσία πραγματοποίησης της συντηρητικής εκπαίδευσης και τα κριτήρια που απαιτούνται για την πιστοποίηση της ικανότητας των αστυνομικών στο χειρισμό συγκεκριμένων όπλων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Ο προϊστάμενος της εν λόγω Υπηρεσίας, αν έχει ενδείξεις κακής χρήσης του όπλου από εκπαιδευόμενο αστυνομικό για λόγους υγείας τον παραπέμπει, μετά από σύμφωνη γνώμη του ψυχολόγου της Υπηρεσίας, εφόσον αυτός υπάρχει, στην επιτροπή της παραγράφου 2 του άρθρου 4 για να αποφανθεί σχετικά με την καταλληλότητα του να οπλοφορεί. 5. Αστυνομικός, που για οποιονδήποτε λόγο δεν υποβάλλεται στη συντηρητική εκπαίδευση ή δεν πιστοποιείται κατ' αυτήν η ικανότητα του, δεν επιτρέπεται να κατέχει ή να φέρει πυροβόλο όπλο, αυτό δε που τυχόν κατέχει υποχρεούται να το παραδώσει αμέσως στην Υπηρεσία του. 6. Η Ελληνική Αστυνομία, για την κάλυψη των αναγκών εκπαίδευσης του προσωπικού της στη χρήση των όπλων, ιδρύει σε κάθε νομό σκοπευτήρια, τα οποία διακρίνονται σε κλειστά και

ανοικτά. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τη διαδικασία και τους όρους ίδρυσης και λειτουργίας των σκοπευτηρίων, την υπαγωγή, τη διοίκηση, τη στελέχωση και τους όρους ασφαλείας αυτών, τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτών και των ασκουμένων στη σκοποβολή, τους όρους χρήσης των σκοπευτηρίων από προσωπικό άλλων φορέων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 6 Ποινικές κυρώσεις

1. Ο αστυνομικός υποχρεούται να φυλάσσει και να χειρίζεται με ιδιαίτερη προσοχή και επιμέλεια τον οπλισμό που κατέχει ή του ανατίθεται προς φύλαξη, σύμφωνα με τα μέτρα φύλαξης και ασφαλείας που καθορίζονται με τις διατάξεις της απόφασης της παρ. 8 του άρθρου 2 του νόμου αυτού. Η πλημμελής φύλαξη του παραπάνω οπλισμού από αστυνομικό τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. Αν η πλημμελής φύλαξη είχε ως αποτέλεσμα να περιέλθει ο παραπάνω οπλισμός στην κατοχή τρίτου, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. 2. Αστυνομικός που παραδίδει παρανόμως σε άλλον το ατομικό του όπλο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. 3. Η παράνομη κατοχή πυροβόλου όπλου από αστυνομικό και η οπλοφορία αυτού με τέτοιο όπλο συνιστά επιβαρυντική περίπτωση των εγκλημάτων του εδαφίου α' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 και του εδαφίου α' της παραγράφου 13 του άρθρου 10 του ν. 2168/1993. 4. Αστυνομικός που απειλεί παρανόμως με πυροβόλο όπλο ή εκτελεί παρανόμως εκφοβιστικό πυροβολισμό ή πυροβολεί παρανόμως κατά πραγμάτων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. 5. Αστυνομικός που εκτελεί παρανόμως πυροβολισμό ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. 6. Η εκτός υπηρεσίας τέλεση των πράξεων που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5 συνιστά επιβαρυντική περίπτωση.

Άρθρο 7 Σύσταση θέσεων ψυχιάτρων και ψυχολόγων

Οι οργανικές θέσεις των ιατρών - οδοντιάτρων και ψυχολόγων της Ελληνικής Αστυνομίας, που προβλέπονται στο άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 2800/2000, όπως ο αριθμός αυτών διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ.261/2002 (ΦΕΚ 232 Α'), αυξάνονται κατά πέντε και πενήντα πέντε, αντίστοιχα, στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντή μέχρι και Υπαστυνόμου Β'. Από τον ως άνω συνολικό αριθμό οργανικών θέσεων ιατρών - οδοντιάτρων επτά θέσεις καλύπτονται υποχρεωτικά από ιατρούς με ειδικότητα ψυχιάτρου. Για την κατανομή των θέσεων, την τοποθέτηση και την υπαγωγή των ψυχολόγων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για τους Υγειονομικούς Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας. Οι ψυχολόγοι μπορούν να τοποθετούνται και σε Υπηρεσίες στις οποίες δεν λειτουργεί Κεντρικό ή Περιφερειακό Ιατρείο.

Άρθρο 8 Καταργούμενες διατάξεις

Καταργούνται οι διατάξεις του ν. 29/1943 και της παραγράφου 5 του άρθρου 101 του ν.δ. 3365/1955 (ΦΕΚ 257 Α').

Άρθρο 9 Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2168/1993 (ΦΕΚ 147 Α')

1. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2168/1993 αντικαθίστανται με νέο εδάφιο. 2. Η περίπτωση β της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του ν. 2168/1993 καταργείται. 3. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του ν. 2168/1993 αντικαθίσταται. 4. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2168/1993 καταργείται. 5. Η περίπτωση α' της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του ν. 2168/1993 αντικαθίσταται. 6. Η περίπτωση β' της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του ν. 2168/1993 αντικαθίσταται. 7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 27 του ν. 2168/1993 αντικαθίσταται. 8. Η προθεσμία της παρ. 3 του άρθρου 29 του ν. 2168/1993, όπως παρατάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 2334/1995 (ΦΕΚ 184 Α') και το άρθρο 4 του ν. 2452/1996 (ΦΕΚ 283 Α') και ανανεώθηκε με το άρθρο 34 του ν. 2800/2000 (ΦΕΚ 41 Α'), ανανεώνεται για ένα έτος από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 10

Κατ' εξαίρεση για αλλοδαπούς, των οποίων οι άδειες διαμονής έχουν παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 23 του ν. 3103/2003 και οι άδειες εργασίας τους λήγουν μέχρι 30.6.2003, αλλά δεν έχουν εκπληρώσει σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 19 του ν. 2910/2001 τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις, ορίζεται ως ελάχιστη προϋπόθεση η, επί εκατόν πενήντα ημέρες για κάθε έτος ισχύος της προηγούμενης άδειας εργασίας τους, ασφαλιστική κάλυψη. "Όσοι εκ των ανωτέρω δεν πληρούν την προαναφερόμενη προϋπόθεση, δύνανται να καταβάλουν οι ίδιοι τις εισφορές που απαιτούνται για μικτή ασφάλιση μέχρι τη συμπλήρωση των εκατόν πενήντα ημερών κατ'έτος, στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα, εφάπαξ και χωρίς προσαυξήσεις.

Άρθρο 11 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του. Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως νόμου του Κράτους. Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους Αθήνα, 23 Ιουλίου 2003